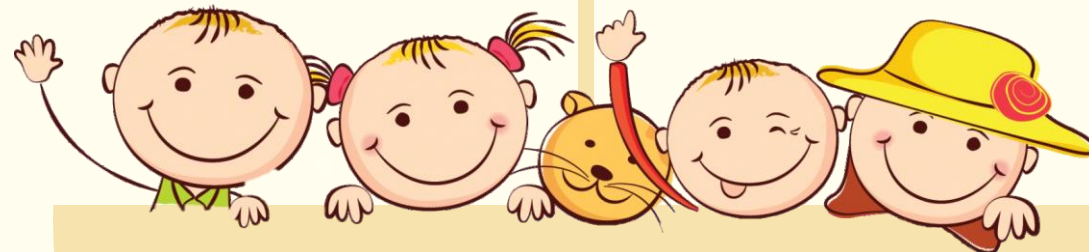

Chào mừng Cô và các em đến với tiết Tiếng Việt

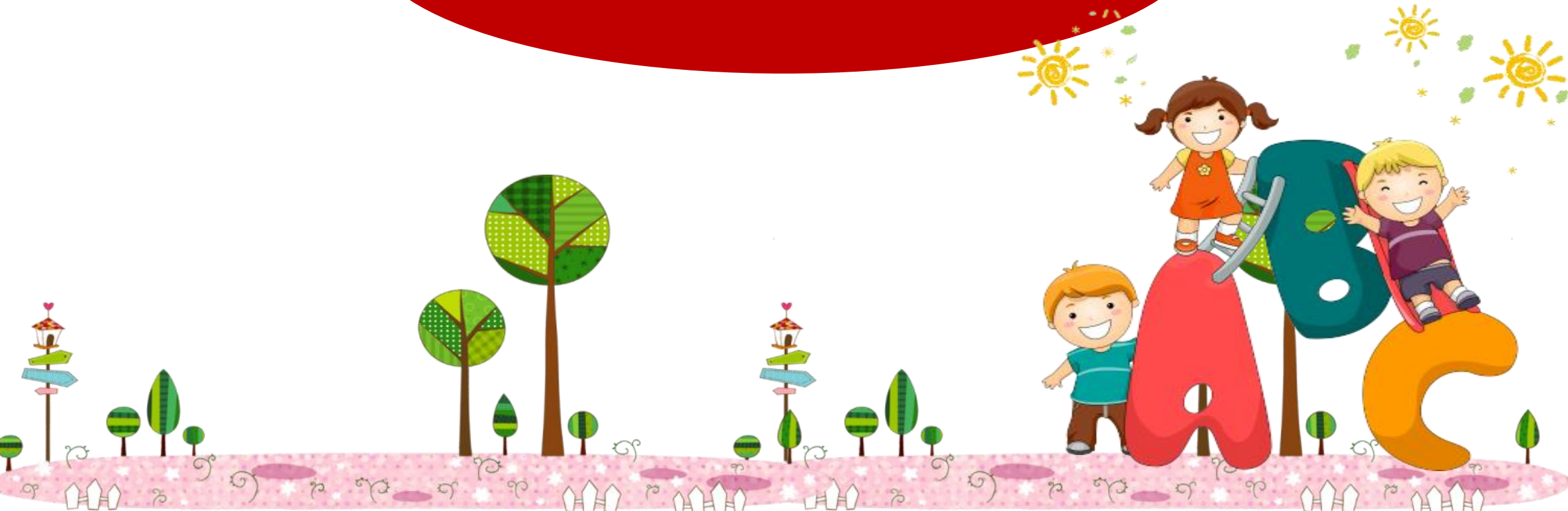

Khởi động

Tiết 1

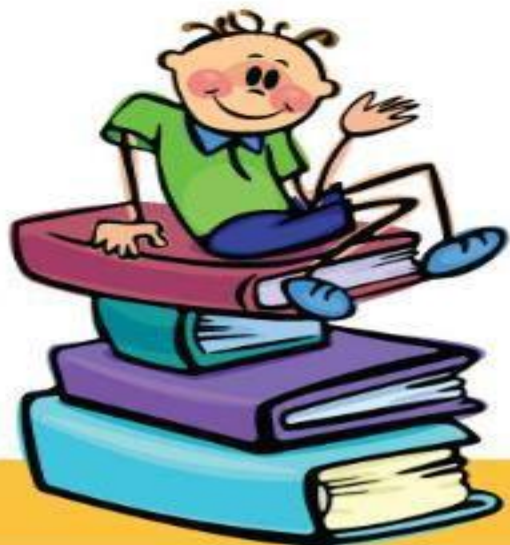

Nếu người thân bị mệt, em có thể làm gì để giúp đỡ, động viên?

Lấy nước cho mẹ
Đọc truyện cho bà nghe
Đưa thuốc cho bố uống
Đấm lưng cho ông
Nói lời động viên người thân

.....

Thứ năm ngày 9 tháng
12 năm 2021

Bài

31

Ánh sáng của yêu
thương

Ánh sáng của yêu thương

Hôm ấy, bố vắng nhà, mẹ bị đau bụng dữ dội. Ê-đi-xon liền chạy đi mời bác sĩ.

Bác sĩ đến khám bệnh và cho biết mẹ của Ê-đi-xon đau ruột thừa, phải mổ gấp. Nhưng trời cứ tối dần, với ánh đèn dầu tù mù, chẳng thể làm gì được. Ê-đi-xon lo lắng. Thấy mẹ đau đớn, cậu mếu máo: “Xin bác sĩ cứu mẹ cháu!”. Bác sĩ ái ngại nói: “Đủ ánh sáng, bác mới mổ được cháu a!”.

Thương mẹ, Ê-đi-xon ôm đầu suy nghĩ. Làm thế nào để cứu mẹ bây giờ? Đột nhiên, cậu trông thấy ánh sáng của ngọn đèn hắt lại từ mảnh sắt tây trên tủ. Nét mặt cậu rạng rỡ hẳn lên. Ê-đi-xon vội chạy sang nhà hàng xóm, mượn về một tấm gương. Lát sau, đèn nấn trong nhà được cậu thắp lên và đặt trước gương. Căn phòng bỗng ngập tràn ánh sáng.

Nhìn căn phòng sáng trưng, bác sĩ rất ngạc nhiên, bắt tay ngay vào việc. Ca mổ thành công, mẹ của Ê-đi-xon đã được cứu sống.

(Theo *Truyện đọc 2*, NXB Giáo dục, 1995)

Độc mẫu

Ánh sáng của yêu thương

Đọc
nói
tiếp
đoạn
lần 1

Hôm ấy, bố vắng nhà, mẹ bị đau bụng dữ dội. Ê-đi-xon liền chạy đi mời bác sĩ.

Bác sĩ đến khám bệnh và cho biết mẹ của Ê-đi-xon đau ruột thừa, phải mổ gấp. Nhưng trời cứ tối dần, với ánh đèn dầu tù mù, chẳng thể làm gì được. Ê-đi-xon lo lắng. Thấy mẹ đau đớn, cậu mếu máo: “Xin bác sĩ cứu mẹ cháu!”. Bác sĩ ái ngại nói: “Đủ ánh sáng, bác mới mổ được cháu ạ!”.

Thương mẹ, Ê-đi-xon ôm đầu suy nghĩ. Làm thế nào để cứu mẹ bây giờ? Đột nhiên, cậu trông thấy ánh sáng của ngọn đèn hắt lại từ mảnh sắt tây trên tủ. Nét mặt cậu rạng rỡ hẳn lên. Ê-đi-xon vội chạy sang nhà hàng xóm, mượn về một tấm gương. Lát sau, đèn nấn trong nhà được cậu thấp lên và đặt trước gương. Căn phòng bỗng ngập tràn ánh sáng.

Nhìn căn phòng sáng trưng, bác sĩ rất ngạc nhiên, bắt tay ngay vào việc. Ca mổ thành công, mẹ của Ê-đi-xon đã được cứu sống.

(Theo *Truyện đọc 2*, NXB Giáo dục, 1995)

Luyện đọc câu dài

Đột nhiên,/cậu trông thấy/ánh sáng của ngọn đèn /
hắt lại/từ mảnh sắt tây//trên tủ.

Ánh sáng của yêu thương

Đọc
nội
tiếp
đoạn
lần 2

Hôm ấy, bố vắng nhà, mẹ bị đau bụng dữ dội. Ê-đi-xon liền chạy đi mời bác sĩ.

Bác sĩ đến khám bệnh và cho biết mẹ của Ê-đi-xon đau ruột thừa, phải mổ gấp. Nhưng trời cứ tối dần, với ánh đèn dầu tù mù, chẳng thể làm gì được. Ê-đi-xon lo lắng. Thấy mẹ đau đớn, cậu méo mào: “Xin bác sĩ cứu mẹ cháu!”. Bác sĩ ái ngại nói: “Đủ ánh sáng, bác mới mổ được cháu ạ!”.

Thương mẹ, Ê-đi-xon ôm đầu suy nghĩ. Làm thế nào để cứu mẹ bây giờ? Đột nhiên, cậu trông thấy ánh sáng của ngọn đèn hắt lại từ mảnh sắt tây trên tủ. Nét mặt cậu rạng rỡ hẳn lên. Ê-đi-xon vội chạy sang nhà hàng xóm, mượn về một tấm gương. Lát sau, đèn nấn trong nhà được cậu thắp lên và đặt trước gương. Căn phòng bỗng ngập tràn ánh sáng.

Nhìn căn phòng sáng trưng, bác sĩ rất ngạc nhiên, bắt tay ngay vào việc. Ca mổ thành công, mẹ của Ê-đi-xon đã được cứu sống.

(Theo *Truyện đọc 2*, NXB Giáo dục, 1995)

Ánh sáng của yêu thương

Đọc
đoạn
1

{ Hôm ấy, bố vắng nhà, mẹ bị đau bụng dữ dội. Ê-đi-xơn liền chạy đi mời bác sĩ.

Ê-đi-xơn

Nhà bác học người Mỹ phát minh ra đèn điện, ống nghe điện thoại, máy chiếu phim, máy hát....

GIẢI
NGHĨA
TỪ

Ánh sáng của yêu thương

Đọc
đoạn
2

Bác sĩ đến khám bệnh và cho biết mẹ của Ê-đi-xơn đau ruột thừa phải mổ gấp. Nhưng trời cứ tối dần, với ánh đèn dầu tù mù, chẳng thể làm gì được. Ê-đi-xơn lo lắng. Thấy mẹ đau đớn, cậu miễn cưỡng nói: “ Xin bác sĩ cứu mẹ cháu!”. Bác sĩ ái ngại nói: “Đủ ánh sáng, bác mới mổ được cháu ạ!”

Ái ngại

Thương cảm, có phần lo lắng và không đành lòng trước tình cảnh người khác.

GIẢI
NGHĨA
TỪ

Ánh sáng của yêu thương

Đọc đoạn 3

Thương mẹ Ê-đi-xơn ôm đầu suy nghĩ. Làm thế nào để cứu mẹ bây giờ? Đột nhiên, cậu trông thấy ánh sáng của ngọn đèn hắt lại từ mảnh sắt tây trên tủ. Nét mặt cậu rạng rỡ hẳn lên. Ê-đi-xơn vội chạy sang nhà hàng xóm, mượn về một tấm gương. lát sau, đèn nển trong nhà được cậu thắp lên và đặt trước gương. Căn phòng bỗng ngập tràn ánh sáng.

Sắt tây

Sắt dát mỏng có tráng một lớp chống gỉ, sáng bóng.

GIẢI
NGHĨA
TỪ

LUYỆN ĐỌC THEO NHÓM 4

Ánh sáng của yêu thương

Hôm ấy, bố vắng nhà, mẹ bị đau bụng dữ dội. Ê-đi-xon liền chạy đi mời bác sĩ.

Bác sĩ đến khám bệnh và cho biết mẹ của Ê-đi-xon đau ruột thừa, phải mổ gấp. Nhưng trời cứ tối dần, với ánh đèn dầu tù mù, chẳng thể làm gì được. Ê-đi-xon lo lắng. Thấy mẹ đau đớn, cậu méo máo: “Xin bác sĩ cứu mẹ cháu!”. Bác sĩ ái ngại nói: “Đủ ánh sáng, bác mới mổ được cháu ạ!”.

Thương mẹ, Ê-đi-xon ôm đầu suy nghĩ. Làm thế nào để cứu mẹ bây giờ? Đột nhiên, cậu trông thấy ánh sáng của ngọn đèn hắt lại từ mảnh sắt tây trên tủ. Nét mặt cậu rạng rỡ hẳn lên. Ê-đi-xon vội chạy sang nhà hàng xóm, mượn về một tấm gương. Lát sau, đèn nến trong nhà được cậu thấp lên và đặt trước gương. Căn phòng bỗng ngập tràn ánh sáng.

Nhìn căn phòng sáng trưng, bác sĩ rất ngạc nhiên, bắt tay ngay vào việc. Ca mổ thành công, mẹ của Ê-đi-xon đã được cứu sống.

(Theo *Truyện đọc 2*, NXB Giáo dục, 1995)

Đọc
toàn
bài

Ánh sáng của yêu thương

Luyện
Đọc
Diễn
Cảm
Đoạn
2

Bác sĩ đến khám bệnh và cho biết mẹ của Ê-đi-xơn đau ruột thừa phải mổ gấp. Nhưng trời cứ tối dần, với ánh đèn dầu tù mù, chẳng thể làm gì được. Ê-đi-xơn lo lắng. Thấy mẹ đau đớn, cậu mếu máo: “Xin bác sĩ cứu mẹ cháu!”. Bác sĩ ái ngại nói: “Đủ ánh sáng, bác mới mổ được cháu ạ!”

**CẢM ƠN QUÝ
THẦY CÔ GIÁO
CÙNG CÁC EM HỌC
SINH !**